

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ο ΚΥΚΛΟΣ

Πάλι—άνερότετο πουλί—θά μου χτυπήση την αυλή του Μάρτη το άξεφόβιστο άνθοςμα πριν ακόμα λυώσουν τα χιόνια στα βουνά.

Πάλι σέ θείο ξεγράφωμα τ' όκνο σπουργίτη με καιεί του κάκου τιθίζοντας στο νοτισμένο χρώμα.

Πάλι μου γνέφει από μακρὰ μ' έπιμονή ή φρουκοδενητιά —ή άνοιξι πού δλάνθιστη έχει από χτές σκαλώσει στην καρσινήν άμυγδαλιά. Τό πρώτο δειλι μου γελά με τή γλυκειά του τή θωριά πού έχει με γέρι ανάλαφρο τή Δάσι πορφυρώσει.

Μάταια στο τέλι τό μακρόν τό χελιδόνι φλυαρεί άπ' άλλους πού χειμώνιασαν κόσμονς κι' αυτό φερεμένο με τά φτερά του γερανού.

Μάταια βομβεί στην άντηλιά χαρούμενο τή χλιαρή τό άργό μελίσσι έδώ κι' εκεί σ' άνθη διασκορπισμένο.

Πάλι τ' άρνόνι στα κλαδιά στην ηρεμότητι βραδιά έναρμονίζει τρουφερά τό πρώτο τό τραγοῦδι πού σβύνει σ' άπαλή στροφή,— οί γροῦλλοι σεγκοντάροντας κρημμένο μέσ' στη λαγκαδιά πού τό χορτάρι εκέπασε σά μεταξένιο κχοῦδι.

Πάλι—κι' άν έρθει τί όρειλι;—νά μου χτυπήση την αυλή του Μάρτη το άξεφόβιστο άνθοςμα πριν ακόμα λυώσουν τα χιόνια στα βουνά.

Στό θείο ξεφάντωμα ή καρδιά την πόρτα εκλείσει δειλή,

μήτε χτυπά, μήτε φορεί, τής ά-
(νοίξης τό χρώμα!...

ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΚΤΗΣ

ΚΙ' ΟΜΩΣ

Κρυφά-κρυφά γυρεύω νά ξεφύγω 'Απ' τή γλυκειά σου, Μάρθα,

Κι' όμως διαρώ... διαρώ για εὔτη-
(γοητεία

Τις ώρες πού μαζί σου ξανα-
(χία

Τή δίαι μου δέν σβύνουν λίγο-
(λίγο

Χαιμόγελα και λόγια... Δάρα
(θείας

Και μιάς ματιάς φωτοχυσία
Στά βάθη τής καρδιάς μου πού σ' άνοιγω.

Και με τραβά... μαγνήτης ή λαλιά σου
Τό φώς πού κλείνει μέσα στη ματιά σου
Τό στόμα ουν... τών κάμπων άνεμώνα

Και τ' άπαλό μετάξι... τά μαλλιά σου
Χρυσόξανθη στο μέτωπο κορώνα...
Αιθέρια τών όνειρων μου έικόνα.

ΦΑΙΔΩΝ ΣΠΑΘΑΡΗΣ

άπαντήσουν τή Δέσποινα πού σώθηκε σάν από θαῦμα, από τά χέρια τών πειρατών και πού θά μείνη τώρα στο φερόδό τους, γιατί ο Μπαρ-μαραόσας λύσσαξε πού δέν πέτυχε ο σκοπός του, βομβάρδισε τή Γκαέτα και βρίσκεται ακόμα στην παραλία σκορπίζοντας τό θάνατο και την καταστροφή.

Από τό Καμποντιμέλε φεύγουν σέ λίγο για τή Ρώμη καβαλλάρη-δες νά πάνε την είδησι τής επιδρομής κι' ή ζωή τώρα άνθίζει πάλι όπως ξαναβγαίνει ο ήλιος ύστερ' από μιά μεγάλη καταιγίδα...

Μά ή Τζούλια Γκοντσάγκα έχει νά κανονίση κάποιο λογαριασμό. 'Υπάρχει ένας άνθρωπος πού την ελδε γυμνή, πού φίλησε τό στόμα της κι' ο άνθρωπος αυτός πρέπει νά πεθάνη! Δέν μπορεί νά βρη χάρη από την πάναγνη χάρη του Βεσπασιανού Κολόνα, πού άπαρνήθη-κε βασιλικούς γάμους, για νά μείνη πιστή σ' εκείνον πού την παν-τρεύτηκε μικρό κορίτσι και την άγάπησε με τόν πιό τρουφερό έρωτα του κόσμου.

Πρέπει νά πεθάνη αυτός πού τόλμησε νά τή φιλήση.

Και πέθανε πραγματικά, δίχως νά ξέρη τό γιατί, μπροστά στο πλήθος πού τόν λυπόταν και μάταια ζητούσε νά του χαρίσουν τή ζωή. 'Ο πέλεκυς του δημίου έπεσε βαρής και τό αίμα πού ξεχύθηκε από τό κομμένο κεφάλι κρόδει για πάντα την άνάμνησι τής προσβολής πού έγινε στην Τζούλια Γκοντσάγκα.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ, ΛΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

'Η γυναίκες είνε άνώτερες τών άνδρων κατά τούτο: 'Ότι εύκο-λώτερα θυσίζονται για την ευτυχία τών άλλων.

Κά ρ μ ε ν Σ ό λ β α .

'Από όλα τά άγρια θηρία τό φοβερότερο είνε ή γυναίκα.

'Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Γυναίκες, γυναίκες!... Είστε τό μεγάλο μυστήριο πού τυραννεί ολόκληρη τή Φύσι.

Μ π ρ α μ π ά ν τ .

'Η γυναίκα είνε ίκανή και τόν πιό έξυπνο άντρα νά τόν μεταβάλη σέ... βλάκα τής χειρότερης μορφής.

Πάτερ Σόλις

'Η γυναίκες είνε δυνατότερες όταν όπλίζονται με την αδυναμία τους.

Κ υ ρ ί α ν τ έ Ν τ ε φ ά ν .

Τή γυναίκα καλύτερα νά την... ένταφιάξης παρά νά την παν-τρεύσεις.

'Ι σ π α ν ι κ ή π α ρ ο ι μ ί α .

'Η γυναίκες έχουν τ' προτέρημα νά καταλαβάνουν τις φιλοφρο-νήσεις σ' όποιάδήποτε γλώσσα κι' άν εκφράζονται.

'Η ψυχή του χορτσιού μοιάζει μ' ένα υσόκλειστο τριαντάφυλλο.

'Αν άπ' αυτό βγάλη κανείς ένα μόνο φύλλο, όλα τ' άλλα θά μαρα-θούν κατόπι και θά φεύλοροήσουν.

Μιά άσχημη γυναίκα, πού έχει την άπαίτησι νά άρέσει, μοιάζει με φωτό, πού έχει την άπαίτησι νά τόν έλεοῦν.

'Αν ή γυναίκες φροντίζουν τόσο πολύ για την καλλονή τους, φταί-νε γι' αυτό οί άντρες πού ζητούν από τή γυναίκα μονάχα σωματική όμορφιά και τίποτ' άλλο.

'Εκείνο πού κολακεύει ύπερβολικά τή γυναίκα, είνε τό νά την αγα-πάη ένας άντρας τόν όποϊον αγαποῦν συγχρόνως...πολλές άλλες γυ-ναίκες!

'Όταν κατηγορείτε όλες μαζί τις γυναίκες, ή κάθε μιά έξεγει-ρεται εναντίον σας, κι' όταν κα-τηγορείτε μιά-μιά ξεχωριστά, ό-λες συμφωνοῦν μαζί σας.

'Αν έλειπε ή γυναίκα, ο άν-τρας θά ήταν τραγός, βάνανσος και μισάνθρωπος, μην ξερόντας διόλου τί θά πη χάρις κι' ευγέ-νεια, γιατί ή χάρις κι' ή ευγένεια, στην τελειότερη μορφή τους, γεν-νιοῦνται με τό ερωτικό μειδιάμα.

'Η γυναικεία καρδιά είν' ένα μυστήριο, πού την έξηγήσει του δέν θά την βρη ποτέ κανείς. Πολ-λές φορές κωφεύει στον έρωτα, οὔδέποτε όμως και στη φιλαρέ-σκεια.

σκεια.

'Όταν οί άντρες κατακρίνουν τή φιλαρέσκεια τών γυναικών, δέν είνε καθόλου ειλικρινείς. Γιατί, άν ή γυναίκες έπαναν νά είνε φιλά-ρεςκες, πρώτοι οί άντρες θά τις εκέτευαν νά ξεαναχρίσουν την ίδια ιστορία.

'Όταν ο άντρας κι' ή γυναίκα μαλώνουν καθημερινά, ένα από τό δυό θά συμβαίη: ή δέν μπορούν νά υποφέρουν ο ένας τόν άλλον, ή λατρεύονται περισσότερο άπ' όσο πρέπει.

'Η γυναίκα οὔδέποτε δυσαρεστείται εναντίον του φίλου της, ο ό-ποϊος άρέσει και σέ άλλες. 'Αρκεί μονάχα νά διατηρη άπτή πάντοτε την προτίμησί του.

'Η γυναίκα συγχωρεί μονάχα όταν φταίει.

'Η γυναίκα έχει την ίκανότητα νά μορη νά μιλή με γλυκύτητα και εύπροσηγορία σέ μιά άλλη γυναίκα, την όποια μισεί. 'Ενώ δυό άντρες, σέ παρόμοια περίπτωση, θά έσπαζαν ο ένας τό κεφάλι του άλλου.

'Η γυναίκα είνε ίκανή μέσα σέ δυό ώρες νά σπρώξη τόν άντρα στην αυτοκτονία και σέ διάστημα δυό λεπτών της ώρας νά τόν έπα-ναφέρη στον Παράδεισο.

Δέκα γυναίκες μπορούν νά συζητούν, μιλώντας όλες μαζί, και νά ...συνεννοῦνται θαμιάσια.

Τό πένθος μιάς γυναίκας για τά γερατεία της είνε τό...κόκκινο φτιασίδι.

'Όλος ο κόσμος για τή γυναίκα πρέπει νάνα τό σπίτι της. 'Εκεί μέσα είνε τό κράτος της, εκεί μπορεί νά κυβερνά με την αγαπάτητα, τή γλυκύτητα και την τρυφερότητα.

Μονάχα ή γυναίκα μπορεί νά θυσιάζεται μ' ένθουσιασμό γιατί είνε πλάσμα λεπτοφύες και εύκολα συγκαίεται για ό,τι είνε άνώτερο και γενναίο. Θεωρεί δόξα της νά σφουγγίη τά δά-κρυα και νά παρηγορη τήν άπελπισία,

την άπελπισία,